

*Gió mùa đông bắ c làm em khóc
Hà Nội, anh ắ i phắ rắ t gắ y! (tmt)*

Tôi trắ vắ nhà sau mọt chuyắ n bay dài đắ mọt. Không biắ t ai là ngắắ i đắ u tiên đắ t tên cho nhắ ng chuyắ n bay đêm là 'đắ mọt' thắ t là hay. Chắ p chắ n giắ a thắ c và ngắ cắ mắắ i ba, mắắ i bắ n tiắ ng thì chắ c chắ n mọt xanh nhắ cô Kiắ u cắ a cắ Nguyắ n Du cũng thành mọt đắ. Chắ nghĩa mang ắ nh hắắ ng đắ n đắ i sắ ng tình cắ mắ a ta rắ t nhiắ u, có nhắ ng chắ mình không thắ nào thay bắ ng chắ khác đắắ c. Mắ i lắ n đi, vắ giắ a Viẹt Nam và Mắ tôi vắ n lúng túng giắ a vắ Mắ, hay vắ Viẹt Nam. Viẹt Nam là quê hắắ ng cắ a mình thì mình vắ là đúng rắ i, nhắ ng ắ Mắ có mọt mái nhà, mắ nh vắắ n, cái bắ p cắ a mình thì mình nói là vắ đâu có sai. Nhắ ng sao lúc tắ giắ Viẹt Nam, chào nhắ ng ngắắ i thân quen, nói tiắ ng trắ vắ Mắ lòng vắ a ắ m áp vắ a thắ y buắ n buắ n.

Ba mắắ i năm sắ ng ắ Mắ mà vắ n chắ a mắ nắ i nhắ quê hắắ ng, vắ n bắ t chắ t mọt hôm nào đó, không cắ n phắ i là có nắ ng thu hay có mắ a đông, chắ là mọt buắ i chiắ u nhắ tắ t cắ mắ i buắ i chiắ u, đang ngắ i uắắ ng ly trà bắ ng khắ ng lắ i nhắ vắ mọt buắ i chiắ u nào rắ t xa xôi ắ quê nhà thăm thắ m, vắ cái xóm cũ, vắ cái ngõ vào nhà, vắ cái vắng nắắ c đắ ng ắ cái ắ gà đâu đó, vắ cây trắ ng cá, vắ cái bắ nắắ c mắ a. Rắ i lan man nhắ vắ trắắ ng cũ, vắ buắ i hắ n hò đắ u tiên, ngắắ i yêu thắ nhắ t, ngắắ i tình thắ hai. Chao ôi, nhắ ắ i là nhắ! Nắắ c mọt ắ a ra, bắ ng thêm đắắ c vắ quê ngay lắ p tắ c. Thắ mà vắ Viẹt Nam đắ n tuắ n lắ thắ ba là bắ t đắ u nhắ vắ cái nhà ắ Mắ. Không biắ t mắ y chắ u cây có ai tắắ i hắ không? Mùa Đông này tuyắ t có rắ i không? Nhắ vắ mắ y ngắắ i thân, mắ y ngắắ i bắ n đang mong mình vắ, rắ i lắ i nhắ vắ cái sắ ch sắ, cái tiắ n nghi và chắ ắắ c gì đắắ c vắ ngay đắ ngắ trên cái giắắ ng cắ a mình thay vì phắ i ngắ ắ khách sắ n.

Chao ôi! chắ mọt chắ vắ mà có trăm đắ u muắ n nói.

Anh Sắ n, ông anh hắ cắ a tôi, du hắ c tắ thắ p niên 60. Bắ giắ ngoài 60 tuắ i, anh đã đi du lắ ch khắ p nắ i trên thắ giắ i, anh nói:

- Bao giắ vắ Viẹt Nam tôi vắ n thích nhắ t.

Tôi nói :

- Tớ vì Viẹt Nam là quê hòng cầ a mình, nên tớ nhiên mình yêu. Thờ thôi!

Anh bớ o:

-Đúng vớ y!

Chúng ta chồ c ai cũng yêu quê hòng cầ a mình, tớ nhiên nhồ yêu cha mớ, con, cháu hay yêu chính bàn tay, bàn chân mình. Thờ thôi! Thờ t là đồ n đồ. Thờ là anh em rồ nhau thu xồ p vớ Viẹt Nam. Vớ Viẹt Nam vào đồ p cuồ i năm, vào đồ p thiên hồ kéo nhau 'vớ quê ăn tồ t' rồ t là đồng nên phồ i mua vé tồ tháng sáu.

Tôi cồ tính tồ i tính lui xem phồ i đem nhồ ng gì? Vì lòn này đem theo cồ chồ ng con, sồ đồ tính đi nhiồ u nồ i nên không thồ đem theo nhồ ng thùng quồ n áo lồ nh vớ Bồ c cho hồ hàng ồ quê đồ c. Thờ đành giồ lồ i chồ đồ p sau. Cồ cách hai, ba năm tôi vớ thăm Viẹt Nam mọt lòn. Mồ i lòn vớ lồ i thồ y mọt Viẹt Nam đồ i khác, nghe nhồ ng câu chuyồ n khác vớ Viẹt Nam. Hai cồ u con trai cầ a tôi mồ i vớ lòn thồ nhồ t, đã thồ y xồ n xồ rồ nhau cuồ i năm trồ lồ i không có bồ mồ đi theo. Chồ c trong máu hai cồ u, nhồ ng giồ t nào thuồ c vớ mồ c cho mình đang dành chồ đồ ng.

Chúng tôi đi trong mọt Hà Nồ i đồ y gió, ngồ i Hà Nồ i đồ t tên cho gió này là Gió Mùa Đông Bồ c. Có không biồ t bao nhiêu thi sĩ, bao nhiêu nhồ c sĩ đã xúc đồ ng vớ nhồ ng cồ n gió này và viồ t ra bao nhiêu tác phồ m làm thẳng hoa đồ i sồ ng con ngồ i đồ ngay cồ khi đang sồ ng trong mọt hoàn cồ nh khó khăn nhồ t, con ngồ i vớ n tìm ra cái đồ p cầ a nồ i mình đang sồ ng. Khí hồ u cầ a tháng Mồ i Mọt và tháng Chồ p âm lồ ch là khí hồ u lồ nh và đồ p nhồ t trong năm cầ a miồ n Bồ c. Gió hay trồ lồ nh đồ t ngồ t nhồ mọt ngồ i đi xa bồ ng trồ vớ không báo trồ c. Có thồ mồ i buồ i sáng trồ i còn rồ t ồ m không có gì báo hiồ u là mọt ngày lồ nh, nhồ ng đồ n trồ a gió ồ đầu bồ ng kéo vớ chồ t phồ. Gió chen chúc vào đám đông đang đi trên đồ cồ ng, gõ cầ a nhồ ng ngôi nhà, hàng quán, ngồ i sát vào nhồ ng ngồ i buồn bán hai bên vớ a hề rồ t là hồ n nhiên. Chồ ng cồ n nói năng gì cồ. Chồ cồ n có mọt, tôi đồ n, tôi ngồ i xuồ ng và tôi ồ lồ i. Giồ ng nhồ Caesar ngày trồ c I came, I saw, I conquered. Thờ là mồ i ngồ i chồ y ừa đi mua áo ồ m đồ ngồ i chung vớ i gió.

Chúng tôi đã đồ c đi, đồ c ngồ i chung vớ i Gió Mùa Đông Bồ c trong suồ t mồ i ngày ồ Hà Nồ i.

Bây giờ ngồ i đây nhồ Gió Mùa Đông Bắ c, muồ n khóc.

Suồ t tồ Sài Gòn, đi xe ca theo tour Tiồ n Giang, Hồ u Giang, Phan Thiồ t, Nha Trang, Hà Nồ i rồ i bay ra Phú Quồ c, ta nhìn thồ y sồ phồ n thồ nh luôn luôn đi bên cồ nh nghèo đói mồ t cách rồ t rồ ràng.

Miồ n Bắ c, miồ n Trung ổ quê vồ n còn khồ và nhiồ u ngồ i rồ t nghèo trong khi ổ thành phồ Sài Gòn, Hà Nồ i, hàng đêm ngồ i ta đồ xô ra phồ tiêu tiồ n (không biồ t tiồ n ổ đâu ra mà nhiồ u thồ !)
ổ nhồ ng nhà hàng, nhồ ng quán ăn thì ngồ i trong nồ c tiêu phung phí hồ n Viẹt Kiồ u. Thồ vào mồ t chồ ăn chồ i nhồ vào bar chồ ng hồ n, thì có thồ chồ nhìn chai rồ u gồ i sồ nhồ n ngay ra ai là Viẹt Kiồ u ai là Viẹt Viẹt (chồ mồ t cồ u cháu tôi dùng đồ gồ i ngồ i trong nồ c). Viẹt Kiồ u xài sang gồ i chai rồ u 150 mồ kim, trong khi đó Viẹt Viẹt gồ i chai rồ u 1.500 mồ kim. Tôi quê mùa, hồ i cháu:

- Chai rồ u gì mà đồ t vồ y?

- Con không biồ t, nhồ ng thồ y hồ trồ 1.500 mồ kim cho chai rồ u; hồ đi năm, sáu ngồ i tiêu mồ t buồ i tồ i năm ngàn đô là chuyồ n nhồ .

Nghe nói mồ t tồ i tiêu năm ngàn đô là chuyồ n nhồ thì chồ c ai cũng biồ t cái xuồ t xồ cồ a nhồ ng sồ tiồ n nhồ đó thồ t là mù mồ t.

Ăn uồ ng ổ các tiồ m bây giờ cũng đồ t hồ n gồ p năm sáu lòn cồ a ba năm trồ c và không ngon. Trung bình chúng tôi ăn mồ t bắ a cho mồ t ngồ i là tồ ba cho đồ n bắ y mồ kim. So vồ i ổ Mồ thì rồ , nhồ ng vồ i tiồ n lồ ng cồ a mồ t ngồ i trung bình là 700.000 đồ ngViẹt- khoồ ng hồ n 40.00 mồ kim mồ t tháng- thì làm sao trồ đồ c.

Tôi tồ hồ i, Sài Gòn bây giờ hình nhồ không ai nồ u ăn trong nhà hay sao mà tồ i nào các tiồ m, các quán cũng tồ p nồ p khách ăn? Bao giờ nhìn chung quanh các bàn cũng rồ t nhiồ u ngồ i đồ a phồ ng ngồ i ăn, phồ n đông là giồ i trồ , và trung niên. Trên bàn đồ y ổ p thồ c ăn và bia, nồ c ngồ t.

Lờ ng cầ a mọt công chầ c không biẹt con số thầ t là bao nhiêu?

Tôi có mọt ngườ i em hầ xa ầ Hà Nườ i, làm phó giám đầ c mọt công ty nhà nườ c gì không rõ mà anh đi xe BMW, khi chúng tôi ầ i thì vầ đang du lầ chầ Singapore, con thì đi du hầ c ầ Mầ, mọt năm hầ t ba mườ i ngàn Mầ Kim tiầ n hầ c, chầ a kầ chi phí ầ ầ. Nghe mà giầ t mình.

Theo cách anh nói chuyầ n thì ầ Viẹt Nam bây giầ du hầ c ầ túc ầ Pháp và Đầ c nhầ mọt phong trào cho các con ông lầ n. Hầ c giầ i hay không thì chầ a rõ, nhầ ng mà đã là con cầ a nhầ ng ông lầ n thì phầ i xuầ t ngoầ i, phầ i du hầ c. Sang bên đó không hầ c đầ c thì ầ chầ i mọt thầ i gian, may mầ n kiồ m đầ c ngườ i lầ y thì ầ lầ i, không thì vầ.

Nghe anh nói, tôi nhầ đầ n mọt ca làm viầ c cầ a mình ầ Mầ. Khi tôi đầ n thăm ầ i gia cho mọt sầ n phầ đầ c hầ ng Phiầ u Y Tầ (Medical Coupon) tôi mầ i biẹt đó là mọt sinh viên Viẹt Nam du hầ c ầ túc, có bầ u và ầ lầ i. Cô là sinh viên du hầ c mà không nói đầ c mọt câu Anh Ngầ nào. Căn nhà cô ầ thuê là mọt apartment water front. Tôi hầ i tiầ n đầu mà cô trầ tiầ n nhà thì đầ c cô ầ cho biẹt căn apt. này cha mầ cô chuyầ n tiầ n sang mua, trầ bầ ng tiầ n mọt, cho mọt ngườ i bà con có quầ c ầ ch Mầ đầ ng tên. Nghe mà giầ t mình, vì tôi biẹt căn apartemen đó ầ Seattle ít nhầ t là 400.000 Mầ kim, bầ i gầ n sát mọt hầ.

Khi có nhầ ng ngườ i giầ u không rõ xuầ t xầ lầ i ầ c nhầ thầ thì ngườ i nghèo có xuầ t xầ rầ t rõ ràng. Hầ sầ ng bầ ng nhầ ng món tiầ n kiồ m đầ c hàng ngày rầ t khiêm tầ n. Nầ u đi đầ c theo bầ hầ Hoàn Kiồ m ta sầ luôn luôn bầ t gầ p nhầ ng ngườ i (mọt cầ già, hay mọt đầ a trầ đang tuầ i đi hầ c) bán vé sầ, hoầ c nườ c trà. Bán vé sầ thì lầ y vé cầ a nhà nườ c đi bán lầ i mầ i vé sầ giá có hai ngàn, không biẹt lầ i đầ c bao nhiêu? Trong khi đó giá mọt gói xôi khoầ ng bầ n ngàn đầ ng- mọt Mầ kim bầ ng 15.900 đầ ng-

Vầ n liầ ng cầ a ngườ i bán nườ c trà ầ t cầ chầ c chầ a đầ n ba Mầ kim: Mọt cái ầ mầ trong cái khăn cũ kầ, vài cái ly thầ y tinh nhầ, năm ba cái kầ o lầ c, kầ o vầ ng. Hầ ô m cái gia sầ n bán buôn đó trong vòng tay gầ y guầ c, mầ i khách bên hầ. Hy vầ ng hầ kiồ m đầ c mầ ầ cho mọt ngày hôm đó.

Ngay ầ trong khu phầ có ầ p nầ p khách du lầ chầ, thầ nh thoầ ng ta vầ n thầ y mọt ngườ i gầnh hai cái thúng hầ u nhầ chầ ng có gì trong đó, chầ có vài ba mầ hành, mầ y cầ su-hào, mầ y quầ chanh

đem đi bán. Chọc đây là nhng th ki m đ c trong v n nhà. Tịn thu v may ra đ cho mọt gói xôi, hay hai chíc bánh mì không nhân.

Có cô bé lên năm c m tng chíc k o cao su l bán cho du khách, cô bé nh xịu, đen thui, m nhách mà cái mọt t i nh mọt bông hoa M i Gi ch y theo con gái tôi, đ a cái k o ra m c c bng th tng M ngô ngng, th y v a bu n c i, v a t i nghi p. Cô con gái tôi trêu cho em c i bng cách nói tng Viẹt cũng ngô ngng v i em và g n nh mu n b em lên, vì em bé xinh quá!

Ồi tu i th Viẹt Nam ! Khi em l n lên, em s có c vng gì?

Đi càng v mìn quê càng th y nhng ng i nghèo. nhng n i ru ng n c nh l i vào Tam C c, Bích Đ ng Ninh Bình hay Su i Trong, Su i Đ c Chùa H ng thì nhng ng i dân quê v n ngâm mọt n a ng i trong n c nguyên ngày mò c, l i tép ki m ăn.. Mọt kí tép kho ng hai chíc ngàn, ngâm n c nguyên ngày đ c kho ng ba đ n năm kí, ki m đ c 60.000 -100.000 đ ng cho nguyên mọt gia đình b n năm ng i, trong đó có c tịn h c cho con.

Tr con đi h c cho bi t đ c, bi t vi t r i ngh vì không có tịn tr t i p, l i đi ngâm mình đ i n c gi ng cha m thôi. Su t mọt đ i h ngâm đ i n c. Ng i chèo thuy n ch cho chúng tôi xem mọt vài n m m chôn mọt n a chìm đ i n c, nói là m c a nhng ông bà c già su t đ i mò cua, xúc tép đ đây, h mu n con cháu h chôn mình nh th , vì h đã có câu: 'S ng ngâm da, ch t ngâm x ng' đ ch đ i s ng g n l i n v i n i v t v này.

Du khách Âu Châu đ vào Viẹt Nam mọt ngày mọt đông h n, sau sau v kh ng b 11/9/2001. C n c s ng v ngu n l i thu nh p đ c c a du khách. Du khách n c ngoài vào, mang theo bao s thay đ i. Viẹt Ki u đóng mọt vai trò không nh trong môi tr ng này.

M i ng i đem mọt ít v cho thân nhân, giúp v n buôn bán, xây l i nhà c a, mai m i cho l y ch ng n c ngoài. Cho nên ta th y có nhng con h m l y l i, nghèo nàn t nhiên m c lên mọt cái nhà hai ba, th m chí b n tng. C a kính, c a s t đ ng cô đ n nh mọt anh h sau khi v n hát. Nhng cô gái đ c tân trang t đ u đ n chân đ l y ch ng n c ngoài, trông nh nhng con búp b vô h n. Đã có mọt s cô bng lòng l y b t c ai, dù đó là anh c t c hay r a chén bên M , bên Úc. Ngay c mọt anh ăn tịn tàn t t cũng v n l y. C l y đ đi đã, sang đó không đ c thì b . Nhng câu chuy n đó bây gi không có gì là m i l n a, ch có sang bên đó mà

sau năm năm không bở chớ ng thì mớ i gớ i là 'L'. Ngớ i không có thân nhân lo cho thì sớ rớ i vào bở t cớ mớ t bàn tay không lờ ng thi n nào đó, và đã xớ y ra bao nhiêu thớ m kớ ch. Ban đớ u thì còn là chuyớ n thớ ng tâm, sau đi đớ n nớ i quớ c nhớ c.

Nhiớ u cô gái quê lờ n lên trong cớ nh nghèo sớ làm bở t cớ đớ u gì, không đớ n đo đớ đớ c thoát ra cớ nh mò c, bở t cua, làm ruớ ng. Cô tớ nh thì chớ y theo nhớ ng nhu cớ u vớ t chớ t và cũng mớ t phớ n muớ n có mớ t cuớ c sớ ng nhàn nhấ, không phớ i vớ t lờ n vớ i đớ i sớ ng xã hớ i khó khăn hiớ n tớ i, nên hớ không ngớ n ngớ i làm gái bao cho nhớ ng ngớ i nớ c ngoài.

Chúng tôi đã gớ p trên con đớ ng tớ Bớ c vào Trung, ra Nam mớ t vài cô rớ t trớ , khoớ ng 17 đớ n 22 đi cớ p đôi vớ i nhớ ng ngớ i đàn ông luớ ng tuớ i nớ c ngoài nhớ Thớ y Sĩ, Đớ c, Pháp, Đớ i Hàn, Đài Loan.v.v. Trên bãi biớ n Phú Quớ c nớ i chúng tôi tớ m, mớ t lúc chúng tôi gớ p ba ngớ i Đớ c đớ ngoài sáu mớ i tuớ i cùng tớ m vớ i ba cô gái Vít rớ t trớ . Hớ ngớ i ngay cớ mớ y cái vớ ng, và bàn ăn đớ i gớ c đớ a cớ nh chúng tôi. Hớ nói tiớ ng Anh vớ i mớ y cô, mớ y cô nói rớ t ít, ngoài lờ c, gớ t và cớ i rờn rấ. Mớ t lúc sau có thêm mớ t ngớ i nớ a đớ t mớ t cô đớ n, hớ làm quen và nhớ p bớ n vớ i nhau. Hớ ngớ i ngay cớ nh chúng tôi, nên dù không chú ý cũng nghe rõ tiớ ng nhớ ng ngớ i đàn ông nói vớ i nhau:

- Gái đớ đây hiớ n và đớ bớ o hớ n gái Sài Gòn.

- Sớ ng đớ đây, cớ n bao nhiêu mớ t tháng, kớ cớ tiớ n trớ cho mớ y cô này?

- Rớ lờ m, chớ đớ năm trăm mớ kim thôi.

Hình cớ nh mớ y ông già da nhẵn nheo đó đùa rớ n đớ i biớ n vớ i mớ y cô má hớ ng còn lờ m tớ m mớ y cái mớ n đớ y thì, trông chớ ng khác gì cớ nh ông nớ i, ông ngoớ i ra bớ i vớ i cháu. Thớ t đáng buớ n!

Tôi nhìn sang con gái tôi, cô đang nớ m phớ i nớ ng trong bớ áo tớ m, cuớ n tiớ u thuyớ t The memoirs of a Geisha úp trên mớ t, tôi thớ y cô thớ t là may mớ n biớ t bao! Cô đớ c đi hớ c, cô có viớ c làm tớ t, cô kiớ m sớ ng đớ c bớ ng kiớ n thớ c và lòng tớ trớ ng. Nớ u cô chớ ng may sinh ra và lờ n lên trong mớ t cái làng, cái tớ nh nghèo nàn nào đó Vít Nam, không đớ c đi hớ c đớ n nớ i, đớ n

chín, thì có gì bởo đm cô s không là mọt trong nhng cô gái đang bởi lỏi dỏi kia? Cái nghèo khó luôn luôn kéo theo cái bởt hỏn.

Giả mệnh mông sổng bởn, nhìn nhng cô gái trở đang bởi trong nỏc, bởng nhng nhng cãnh đào Nhỏt Tân hiỏn ra trong trí tôi. Nhng cãnh đào hiỏm hơi còn sót lỏi năm nay ở làng này vì ngỏi ta đang cào xỏi đởt đở xây nhng cao ởc trên đó. Rỏi nhng cô gái làng này không còn hoa đào đở bán, không còn đởt đở trỏng cúc, trỏng lay-ỏn, trỏng hoa hỏng nỏa. Hỏ sỏ đi đâu và sỏ làm gì đở sỏng? Hỏ sỏ lỏi ra nhng bãi biỏn vớ nhng ngỏi đàn ông già nh ông nỏi hay sao?

Khu đởt cỏ truyỏn trỏng hoa, nỏi tiỏng vớ hoa đào Nhỏt Tân còn không cỏu đởc, còn bở san bởng đở xây cao ởc thì nhng cô gái Nhỏt Tân có ai cỏn đở ý tỏi là hỏ sỏ trôi ra biỏn hay đi vớ đâu!

Ngỏi thanh niên hai mỏi tám hỏng đởn tour cho chúng tôi than:

- Tỏi con bây giờ, nhng ngỏi lỏi tỏc thỏp, khó kiỏm vớ và kiỏm bở lỏm. Hỏ cỏp vớ ngỏi nỏc ngoài hỏt rỏi cô ỏi!

Tỏi hỏi:

- Nhng các cô ỏ miỏn quê nh Phú Quỏc này, thì làm sao gỏp đởc nhng ngỏi du khách ỏ xa đởn, trong khi hỏ lỏi không biỏt ngỏi ngỏ?

- Dỏ lỏm cô ỏ. Cỏ cô nào đi trỏc kiỏm đởc mọt ngỏi thì lỏi chỏ đởn giỏi thiỏu cho cô sau. Mỏy ông du khách đó lỏi giỏi thiỏu cho nhau. Cỏ cái đà này thì con gái Phú Quỏc chỏng còn ai cho tỏi thanh niên chúng con ở đây nỏa. Mỏy tỏn hỏn Tây bây giờ cũng thỏ hỏt, con gái hỏ bỏ đi Sài Gòn kiỏm sỏng bởng cách làm gái bao cỏ

Anh ta nói nh mọt tiỏng than. Tỏi ngỏi im nghe không biỏt nên an ỏi thỏ nào.

ở Sài Gòn thì gỏp mỏy ngỏi chỏy taxi kỏ lỏ:

- Cô ơi! Mồ y thồ ng cha Đố i Hàn bây giờ nó khôn lỏ m. Nó sang đây giành giố t cầ a Viẹt Nam vầ a đàn bà vầ a tiồ n. Nó không cầ n biố t tiồ ng Viẹt, nó bầ tiồ n ra thuê mướ t cái mướ t bầ ng, thuê bao luôn mướ t cô vầ ở đây đồ ng trông tiồ m (bán đồ cho khách du lữ ch) làm ngồ i và làm vồ tồ m thồ i cho nó.. Cô ta đồ c trầ vài ba trăm đồ mướ t tháng là mồ ng lỏ m rồ i. Làm ăn mướ t thồ i gian vài ba năm thôi, hầ t hầ n, nó trầ tiồ m lỏ i, trầ cô nhà quê ra đồ ng, ôm tiồ n vầ nồ c. Mồ y thồ ng Đài Loan cũng vồ y.

- Còn mồ y ông già Viẹt Kiồ u nầ a cô ơi! Đồ n tuồ i hầ u trí rồ i, vầ Viẹt Nam kiồ m mướ t cô bầ chồ bầ ng tuồ i con gái, con dâu mình. Giồ đồ y, nhồ mướ t thồ vầ nhồ, cho mướ t tháng hai ba trăm đồ la. Mồ i năm đi, vầ hai, ba lầ n hầ ng thồ .. Cầ m bầ ng, tình bầ ng đồ n tầ n miồ ng. Trong khi ồ ng không có ở đây thì các cô muồ n làm gì thì làm, khi ồ ng qua thì các cô phồ i hoàn toàn phồ ng sồ ồ ng là đồ c rồ i.

Anh nói thêm:

- Chuyồ n này đầ u đầ u tồ nhiồ u năm nay rồ i. Các cô rồ nhau, đầ t mồ i cho nhau, Đố i Hàn giồ i thiồ u cho Đố i Hàn, Đài Loan giồ i thiồ u cho Đài Loan, Viẹt Kiồ u giồ i thiồ u cho Viẹt Kiồ u. Mồ i ngồ i mướ t tiêu chuồ n, mướ t đầ ch vầ khác nhau. Ai cũng vui vầ hài lòng cầ .

Tôi nghe, mà lòng buồ n ruồ i ruồ i. Có lầ nhồ ng phồ nồ chồ n cuồ c sồ ng này hầ thồ y còn hầ n là phồ i sang Đài Loan làm nô lầ cho cầ mướ t gia đầ nh, hay bầ bán vào nhồ ng nồ i hầ không hầ lầ a chồ n. Tôi nhồ đầ n mướ t bầ n tin đầ c đầ c ở báo trong nồ c vầ mướ t ngồ i đàn bà Viẹt Nam muồ n sang Đài Loan kiồ m tiồ n giúp gia đầ nh. Hai vầ chồ ng vay mồ n mướ t sồ tiồ n mồ i ngàn mồ kim đầ đầ c sang bên đó làm công nhâ n, hay ở mồ n gì đó qua trung gian môi giồ i. Không biố t vì mướ t lý do đau thồ ng, tầ i nhồ c nào, ngồ i vầ đã không cho chồ ng biố t, âm thồ m chồ u đồ ng rồ i đi đầ n chồ tồ chồ t. Ngồ i chồ ng vầ a đau đầ n vầ a bầ món nồ mồ i ngàn mồ kim hầ i thúc, tồ chồ t theo vầ, đầ lầ i mồ y đầ a con thồ .

Thồ hầ i có bầ n tin nào đau thồ ng hầ n bầ n tin này!

Trong khi đó thì ồ mướ t mướ t khác cầ a xã hầ i, nhồ ng cô gái cầ a cầ Sài Gòn, Hà Nồ i bây giờ sồ ng rồ t là thồ i thồ ng. Hầ đi làm nhồ ng công viồ c văn phồ ng chồ đầ lầ y danh nghĩa đi làm, hầ có

mọt nguồ n lờ i tồ c ầ đầu đố cung cấ p chuyể n tiêu pha ă n, mắ c hàng ngày cho hắ mình không biế t. Hắ rắ t giố i vớ lắ nh vớ c tìm bắ n Viế t Kiồ u trê n mồ ng. Mắ i tắ i ngắ i hàng giố đầ chat vớ i mắ t ả i đố, rắ i đầ đầ n hò hắ n. Mắ t cầ u Viế t Kiồ u ầ Mắ hay Úc, trắ c khi vớ Viế t Nam, có thắ tìm trê n mồ ng cho mình mắ t cô bắ ra tắ n phi trắ ng đố n. Cô ta nói tắ ng Anh tắ ng đầ i, hắ ng đầ n các đầ ch vớ ă n chắ i, cô chắ bắ o tắ n tình và cho cầ u cái cắ m tắ ng là cô không đầ n vì tắ n cắ a cầ u (cô có tắ n rắ i!) cô sắ n sàng mắ i cầ u vớ nắ i cô ầ thay vì ầ khách sắ n (tình cho không, biế u không), cô hiắ n lắ nh, chiắ u chuồ ng hắ t mình, rắ i cô cho cầ u biế t cha mắ cô là nhắ ng ngắ i có đầ a vớ trong xắ hắ i, cô mắ i cầ u ra Bắ c hay lên Đầ Lắ t, hoắ c Nha Trang gắ p hắ . Trong khi chuyể n trò, cô thắ ng nói là 'Em không thắ c sắ ng ầ Mắ', cô cho cầ u cái cắ m tắ ng cầ u là ngắ i may mắ n, gắ p đầ c mắ t cô không giố ng nhắ ng cô mà trắ c đầ cầ u thắ ng nghe tắ . Có thắ cầ u Viế t Kiồ u này sắ gắ p ông bắ cắ a cô bắ là mắ t Kắ Sắ nhà nắ c hay mắ t ông bác sĩ thắ t (Mắ t bác sĩ xuắ t thân là y tá và đầ c thắ ng bác sĩ nhắ tuắ i đầ ng thắ m niề n). Và cô 'không thắ c sắ ng ầ Mắ đầ u' chắ có nghĩa là cầ u lắ y cô rắ i cầ u sắ ầ lắ i Viế t Nam , và cô có cắ hắ i vào quắ c tắ ch Mắ . Có trắ i mà biế t nhắ ng gì sắ sắ y ra sau tắ m màn sắ n khắ u này.

Nhắ ng vớ kắ ch này hiắ n nay đầ ng đầ n ra thắ ng xuề n ầ Viế t Nam . Nhắ ng ngắ i thắ quen ầ Viế t Nam chắ biế t đầ n dồ:

- Chắ coi chắ ng đầ y, gắ i Viế t bắ y giố có cắ ngàn chiề u, không biế t đầ ng nào mà đầ đầ u.

Tôi đầ c nghe kắ , còn mắ t phắ ng cách kiắ m chắ ng nắ c ngoà i cao hắ n thắ nắ a là các cô con ông lắ n thắ thiắ t, có đầ ng ký tên trong nhắ ng cái bar sang trắ ng. Khi chắ nhắ nắ y có mắ t đắ m khách Viế t Kiồ u trắ nào, thuắ c loắ i mắ t mũi sáng sắ a, lắ ch sắ , hắ c thắ c, ă n xắ sang vào bar là lắ p tắ c hắ thu đầ n chiắ n trắ ng, đầ p hắ t nhắ ng cô tắ m thắ ng đầ ng làm viớ c ầ đố , gắ i nhắ ng cô gắ i con các ông lắ n trong danh sắ ch đầ n. Các cô ă n nói lắ ch sắ , có hắ c đầ n làm quen chuyể n trò vớ i khách, và sau mắ t buắ i tắ i, nhiắ u cầ u đầ đầ c mắ i vớ nhà, giố i thiắ u vớ i gia đầ nh. Nhà sang trắ ng, có xe hắ i, và tài xắ riề ng, cha mắ niắ m nắ đố n tắ p. Hắ i ra thì đầ c biế t cha mắ các cô toàn là nhắ ng nhắ n viề n cao cấ p cắ a chính quyắ n cắ . Nhắ ng cầ u đầ c mắ i này, chắ c chắ n sắ quay lắ i và kắ t thân cầ ng cô gắ i. Mắ i viớ c kắ tắ p thì chắ có Trắ i mắ i biế t là sắ đầ c xắ p đầ t nhắ thắ nào.

Ôi! Nhắ ng chuyể n quắ nhà thì nói sao cho hắ t. Chuyể n vui thì qua mau, chuyể n buắ n thì ầ lắ i. Mắ i lắ n vớ là mắ t lắ n xắ xa. Cắ nhắ lòng thồ i không vớ nắ a. Thắ mà mắ t hai năm sau, nguồ ngoà i mắ t chắ t lắ i thu xắ p quay vớ .

Hà Nắ i bắ ng dung nhan đầ i khác nhắ nhắ ng cắ n Gió Mùa Đồ ng Bắ c. Thanh niề n, thiắ u nắ giắ u

trong chiếc áo len, áo dẹt, nhúng mướt ướt lạnh mướt mát mình. Họ khoác tay nhau ngói xuống nhúng quán ăn đến sập ngay vào hè. Chuyền tay nhau nhúng chén lọc tào xá, bánh trôi, bánh chay. Họ ăn búng mướt mướt mát tuốt trơn, ăn búng hoang mang mát nhúng ngày cuối năm, ăn búng nôn nao mát mùa xuân đang tới. Gió lạnh mướt, gió phiêu du, gió làm gầy nhúng con phố, làm trái tim đập dồn dập và làm nhúng bài thơ búng nghiêng xuống, nếm sát vào nhúng chiếc lá cuối đông.

Bây giờ ngói đây như Gió Mùa Đông Bấc, muốt khóc.

Vọt Sài Gòn đến đến chen lách giữa nhúng đám xe cộ, nhọt là xe gọt máy. Đến nhìn khói bụi mù mịt, nghe nhúng tiếng gọt nhau ồ ồ, nhúng tiếng rao hàng, hòa vào giữa tiếng xe nổ, tiếng còi xe inh ỏi. Đến trong lúc chen lòn giữa dòng ngói, dòng xe, thọt nhọt thọt nhìn cái búng tên đến ngói hoạc, cọt đoán ra trọt đây là đến ngói gì? Rọt chọt nghe đau nhót trong ngực vọt mọt kọt niếm thân yêu cũ con đến ngói mình đang đi. Nọt cọt mọt ra, hình dung lọt mọt bụi chi u êm đã xa lọt rồi.

Tình đã quan sát đáy mọt (Đình Hùng)

Vọt đến đi xuống máy nguyên ngày trên Tiển Giang, ghé vào nhúng rọt ch, chọt ngói dân làm bánh tráng, làm kẹo dừa, đan võng, đan giỏ, đến đến cọt nhúng ngói dân miếm Nam giốn dọt, chọt phác, nhìn nhúng vọt vọt mát ngói mọt, ngói cha:

*Quê họt ng là cây cọt u khọt
khọt ng khiu nhọt cánh tay cha
quê họt ng gánh hàng nọt ng trĩu
mọt vọt tọt chọt xa
quê họt ng áo bà ba trơn
khăn lau lọt mọt vọt vai
quê họt ng mọt hôi cha đến
cho con miếm ng ngọt tọt miếm ng bụi. (tmt)*

Vọt đến đi ra Bọt, lên tọt Yên Bái, đến ngôi nhà sát bên sông Họt mát mát ngói anh họt, đến cọt soi mọt trong thau nọt cọt mức lên lòng sông, có phù sa lọt ng họt ng đáy chọt. Đến cọt ngói trong mọt cái bọt còn đun cọt, bám đến y bọt hóng, đến cọt dùng gáo mức nọt cọt, đến cọt ăn măng trúc, măng

mai. Nhọt vọt câu thơ cũ trong bài Trn Thọt Lọt Đọt n:

*Chém tre đọt n gọt trên ngàn
Họt thân họt khọt phàn nàn cùng ai
Mọt ăn măng trúc, măng mai
Nhọt giang cùng nọt a lọt y ai bọt n cùng*

Vọt đọt đọt c chen chân đi trong phọt cọt Hà Nọt i nhọt họt p, có rác và cọt ng trên tọt ng bọt c đi, đọt c đi trong nọt ng, trong gió Hà Nọt i nhọt lọt i thọt a lọt u thọt, ngọt ngác đi qua nhà thọt xọt a nhọt đọt a bé tan Lọt ra, lọt c mọt:

*Lầu lọt m em mọt i vọt Hà Nọt i
đi trên viên gọt chọt tuọt i thọt ngậy
gió mùa đông bọt c làm em khóc
Hà Nọt i, anh lọt i phọt rọt t gọt y! (tmt)*

Mọt y ngày hôm nay Hà Nọt i lọt nh, Hà Nọt i vào Tọt t, Hà Nọt i chọt y ùa ra phọt mua áo lọt m, gió mùa đông bọt c thọt i vọt t áo bay tung, hai mọt con đi sát vào nhau, chen chân trong khu chọt đêm trong phọt cọt. Cọt m tọt ng họt ng vọt cọt a mọt t ngày cuọt i đông đang tan trong cọt mình nhọt nhọt ng câu thọt:

*Hà Nọt i rọt nhau mua áo lọt m
gió mùa đông bọt c thọt i qua len
khăn san quàng vọt i vào cọt gió
trên vai mọt t chọt c lá rọt i nghiêng (tmt)*

Ngọt i, xe, hàng quà hai bên vọt đọt ng cùng đan vào nhau, gọt n nhọt đọt m lên chân nhau. Hàng Đào vọt i nhọt ng cọt a tiọt m sang trọt ng bán quọt n áo tọt lọt a cho du khách, Hàng Bọt c lọt p lảnh nhọt ng vòng vàng nhọt ng xuyọt n bọt c, và kiọt ng trọt m, Hàng Mã mọt t mọt u đọt đọt n căng tọt ng mọt ch máu cọt a đèn lọt ng, giầy pháo giọt, vàng mã. Ngọt i ta đọt xô đi mua vọt đọt đọt t cho ông Táo lên trọt i. Cọt thọt đi theo dòng ngọt i, hai mọt con bọt p bọt nh trôi.

Sau một lần với Việt Nam

Tên Gi: Tr n M ng Tú

Thứ Ba, 03 Tháng 3 Năm 2009 09:02

Xin chào nhau giữa con đường

Mùa xuân phía trước miền trước phía sau

(Bùi Giáng)

Đúng là mùa xuân đang với trước mắt cho con gái và sau lưng là cánh mặt giữa miền trước ng c a
đi s ng mà ng i m đã đi qua.